

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE
(občna seja)
z dne 12. februarja 2014

Zadeva F-127/11

Gonzalo de Mendoza Asensi
proti
Evropski komisiji

„Javni uslužbenci — Javni natečaj — Obvestilo o natečaju EPSO/AD/177/10 — Nevpis na rezervni seznam — Obrazložitev odločbe natečajne komisije — Sporočanje tem preizkusa — Stalnost natečajne komisije“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 270 PDEU, ki se uporablja za Pogodbo ESAE v skladu z njenim členom 106a, s katero Gonzalo de Mendoza Asensi predlaga zlasti razglasitev ničnosti odločbe natečajne komisije javnega natečaja EPSO/AD/177/10 o nevpisu njegovega imena na rezervni seznam navedenega natečaja.

Odločitev: Tožba se zavrne. Gonzalo de Mendoza Asensi nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov, ki jih je priglasila Evropska komisija.

Povzetek

*1. Uradniki — Natečaj — Podrobna pravila za preizkuse in njihova vsebina — Diskrecijska pravica natečajne komisije — Sodni nadzor — Meje
(Kadrovski predpisi za uradnike, Priloga III)*

*2. Uradniki — Natečaj — Natečajna komisija — Sestava — Zadostna stabilnost za zagotovitev doslednega ocenjevanja kandidatov — Obseg
(Kadrovski predpisi za uradnike, člen 27 in Priloga III, člen 3)*

*3. Uradniki — Natečaj — Natečajna komisija — Sestava — Uradniki, napoteni v Evropski urad za izbor osebja (EPSO) — Dopustnost — Vpliv urada EPSO na delo natečajne komisije — Neobstoj
(Kadrovski predpisi za uradnike, člen 30 in Priloga III, člen 3)*

1. Natečajna komisija mora strogo upoštevati načelo enakega obravnavanja kandidatov med potekom natečaja. Tako čeprav ima natečajna komisija široko diskrecijsko pravico pri določitvi podrobnih pravil in podrobne vsebine preizkusov, mora sodišče Unije vseeno izvajati takšen nadzor, kot je potrebno za zagotavljanje enakega obravnavanja kandidatov in objektivnosti izbora, ki ga natečajna komisija opravi med njimi.

V tem okviru si morata tudi organ, pristojen za imenovanje, kot organizator natečaja, in natečajna komisija prizadevati, da vsi kandidati na istem natečaju, kar zadeva pisne preizkuse, opravljajo enak preizkus pod enakimi pogoji. Tako mora natečajna komisija zagotoviti, da je težavnostna stopnja preizkusov skoraj enaka za vse kandidate.

Vsak natečaj pa na splošno vključuje tveganje neenakega obravnavanja zaradi nujno omejenega števila vprašanj, ki se na preizkusu lahko postavijo o določeni temi. Zato je bilo dopuščeno, da se kršitev načela enakega obravnavanja lahko ugotovi, le kadar natečajna komisija pri izbiri preizkusov ni omejila tveganja neenakih možnosti na tveganje, ki je na splošno značilno za vsak preizkus.

Zato je treba odločbo o nevpisu kandidata na rezervni seznam glede na obveznosti, ki jih ima natečajna komisija, razglasiti za nično, če se izkaže, da je bil natečaj organiziran tako, da se je ustvarilo večje tveganje neenakega obravnavanja od tveganja, ki ga vključuje vsak natečaj, ne da bi moral zadevni kandidat zagotoviti dokaz o tem, da so nekateri kandidati dejansko imeli prednost.

To pa ni tako, če je pri preizkusu natečaja predvidena študija primera, ki je na voljo v več različicah, zasnovanih tako, da so ob zagotavljanju enake težavnostne stopnje vsebovale dovolj velike razlike, da kandidati niso mogli izkoristiti morebitnega predhodnega poznavanja druge različice.

(Glej točke od 43 do 46 in 48.)

Napotitev na:

Sodišče: 27. oktober 1976, Prais/Svet, 130-75, točka 13;

Sodišče prve stopnje: 12. marec 2008, Giannini/Komisija, T-100/04, točki 132 in 133;

Sodišče za uslužbence: 15. april 2010, Matos Martins/Komisija, F-2/07, točka 171 in navedena sodna praksa.

2. Obveznost zaposlovanja najsposobnejših, najučinkovitejših in neoporečnih uradnikov, ki se institucijam nalaga s členom 27 Kadrovskih predpisov, pomeni, da morata organ, pristojen za imenovanje, in natečajna komisija zagotoviti – vsak v okviru izvrševanja svojih pristojnosti – da natečaji potekajo ob upoštevanju načel enakega obravnavanja kandidatov in objektivnosti ocenjevanja. V ta namen mora natečajna komisija zagotavljati dosledno uporabo ocenjevalnih meril za vse zadevne kandidate, tako da med drugim zagotovi stalnost svoje sestave med celotnim potekom preizkusov.

Vendar ni mogoče izključiti, da kadar so bili zaradi zadržanosti redni člani natečajne komisije za preizkuse, ki jih opravljajo nekateri kandidati, nadomeščeni z nadomestnimi člani, da bi lahko natečajna komisija končala delo v razumnem roku, lahko sestava vseeno ostane dovolj stalna, če ta komisija uvede usklajevanje, ki je potrebno za zagotovitev dosledne uporabe ocenjevalnih meril.

V istem smislu je treba poudariti, da je treba ukrepe, ki jih sprejme natečajna komisija, da bi izpolnila svojo obveznost zagotavljanja stalnosti svoje sestave, po potrebi presojeti glede na posebne značilnosti organiziranega natečaja ali praktične zahteve, ki jih vključuje njegova organizacija, pri čemer pa mora natečajna komisija upoštevati temeljni jamstvi enakega obravnavanja kandidatov in objektivnosti izbora med njimi.

Tako ni mogoče izključiti, da glede na organizacijo preizkusov natečaja in organizacijo dela natečajne komisije za to, da se zagotovi primerjalna narava ocene te komisije, zadošča, da se njena stalnost ohranja samo v nekaterih fazah natečaja.

Poleg tega je treba upoštevati sistem izbora, v katerem je stalnost natečajne komisije zagotovljena le v nekaterih ključnih fazah postopka, vendar v katerem se enako obravnavanje kandidatov zagotavlja z istimi delovnimi metodami in uporabo istih meril za ocenjevanje uspešnosti kandidatov.

(Glej točke 64, 65, od 67 do 69 in 73.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: 25. maj 2000, Elkaïm in Mazuel/Komisija, T-173/99, točka 87; 24. september 2002, Girardot//Komisija, T-92/01, točke od 24 do 26; 19. februar 2004, Konstantopoulou/Sodišče, T-19/03, točka 43; 5. april 2005, Christensen/Komisija, T-336/02, točka 44; zgoraj navedena sodba Giannini/Komisija, točke od 208 do 216;

Sodišče za uslužbence: 29. september 2010, Honnefelder/Komisija, F-41/08, točka 35.

3. Z nobeno določbo Kadrovskih predpisov pa se ne prepoveduje to, da so člani natečajne komisije uradniki, ki so napoteni v Evropski urad za izbor osebja (EPSO) posebej za opravljanje nalog članov natečajne komisije.

Poleg tega zgolj iz okoliščine, da so bili člani natečajne komisije uradniki, ki so bili za omejeno obdobje napoteni v EPSO zaradi opravljanja nalog članov natečajne komisije, ni mogoče sklepati, da je EPSO prek teh uradnikov kakor koli vplival na delo natečajne komisije.

(Glej točki 83 in 84.)